

ვერბალური გრაფიტის ლინგვისტიკური
ანალიზი

THE LINGUISTIC ANALYSIS OF THE VERBAL GRAFFITI

ნათია ნემსაძე

Natia Nemsadze

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის
თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
Ivane Javakhishvili Tbilisi State University

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
Faculty of Humanities

საკვანძო სიტყვები: გრაფიტი, ლინგვო-პრაგმატიკული
ანალიზი, ანალიტიკური ფსიქოლოგია

Keywords: Graffiti, linguo-pragmatic analysis, analytical
psychology

ვერბალური გრაფიტის ნიმუშები აღმოჩენილია უძველეს სამარ-ხეობებზე, შენობების ნანგრევების კედლებზე რომში, პომპეიში, სამხრეთ სირიაში, აშშ-ის ნიუ მექსიკოს შტატსა თუ ეგვიპტეში. ცნობილია ვიკინგების მიერ რუნებით შესრულებული წარწერებიც.

ყველა ვერბალური გრაფიტი (ძველი თუ ახალი) შეიძლება ჩაითვალოს დასრულებულ სამეტყველო აქტად, რომლებიც, როგორც ცნობილია, საკომუნიკაციო აქტებს წარმოადგენენ. კომუნიკაცია კი გარკვეული მოდალობის გამოხატვასაც გულისხმობს. ეს ვერბალური წარწერები დასრულებულ ტექსტებს წარმოადგენენ და ისინი დასრულებულ ამბავს გამოხატავენ. განხილულ ტექსტებს შორის ყველაზე ხშირად გვხვდება საკუთარი სახელები (ხანდახან სახელი და გვარი), რომლებიც ამ წარწერების შემთხვევაში უფრო მეტია, ვიდრე ერთი ადამიანის სახელი. ის ნამდვილად შეიძლება ჩაითვალოს ერთი ადამიანის ცხოვრების ისტორიად ან პატარა ამბად. გავრცელების თვალსაზრისით მეორე ადგილზეა სკაბრეზული ხასიათის წარწერები. მესამე ადგილზეა ლოზუნგები და განცხადებები, მაგალითად, „ნუცერიაში მე მოვიგე 8552 დინარი აზარტული თამაშის დროს – სამართლიანი თამაში იყო“. (შესრულებულია პომპეიში, დეკემბრის მე-12 დღეს), 56 წელი ჩვენი წელთაღრიცხვით).

პოპულარობის შემდეგ, მეოთხე ადგილზეა სპორტული შინაარსის წარწერები, რომლებიც მსოფლიოს თითქმის ყველა ქვეყანაში გვხვდება. გავრცელებით შემდეგ მე-5 ადგილზეა ფილოსოფიური ხასიათის ტექსტები-წარწერები (ვისაც უნდა თვითმომსახურება, შეუძლია ზღვა დალიოს (პომპეი)). მეექვსე ადგილზე პოპლიტიკური შინაარსის წარწერებია, ხოლო მეშვიდე ადგილზე – სასწავლო პროცესთან დაკავშირებული ტექსტები. გამოვიყენე სტატისტიკური ანალიზის მეთოდი და ეს დასკვნები ეხება ყველა დროისა და ქვეყნის წარწერებს. რატომ წერდა და წერს ადამიანი კედლებზე? წერს იმიტომ, რომ მიმართოს მთელ სამყაროს არასასურველი უკურეაქციისა და სამაგიეროს გადახდის შიშის გარეშე, არქეტიპული ქცევა არის სიტუაციებზე ათასობით ადამიანის რეაქციის სინთეზი. წინამდებარე სტატიაში ვასკვნი, რომ საჯარო დაწესებულებების კედლებზე გაკეთებული წარწერები არქეტიპული (კოლექტიური) პასუხია სიკვდილის შიშზე. უპირველეს ყოვლისა, ეს არის საკუთარი სახელის ამოტვიფრა, რაც ყველაზე გავრცელებული გრაფიტია

(ვერბალური ტექსტია) ყველა დროის კულტურაში. ამას მოწმობს ისტორიული და თანამედროვე ეპოქის მრავალრიცხოვანი მაგალითები. ეს წარმოადგენს კოლექტიურ არაცნობიერში იმ არსებულ არქეტიპულ პასუხს სხვადასხვა ტიპის შიშზე, რომელთა შორის უმთავრესია სიკვდილისა და პირადი „მეს“ დაკარგვის შიში. ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ სოციალური ქსელებისა და მათში არსებული კედლების გაჩენის შემდეგ თითქმის აღარ გვხვდება წარწერები საჯარო დაწესებულებების კედლებზე.

ლიტერატურა:

- დეივისი, უ.** (1912-1913). ლექციები უძველესი ისტორიის შესახებ, ბოსტონი: „ელინ ენდ ბეიქონი“.
- იუნგი, კ. გ.** (2001). ფსიქოლოგიური ტიპები. თარგმანი: სოფია ლორიე (ვ.ზელენსკის რედაქტორობით), მოსკოვი: „აზბუკა“.
- ნემსაძე, ნ.** (2008). გრაფიტი - ვანდალიზმი თუ თვითდამკვიდრების საშუალება? „საენათმეცნიერო ძიებანი“. XXVIII, 230-243, თბილისი: საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია, არნ. ჩიქობავას სახელობის ენათმეცნიერების ინსტიტუტი.

Artefacts of verbal graffiti have been found on ancient tombs, on the debris of buildings in Rome, Pompeii, Southern Syria, the US state of New Mexico or Egypt. Runic inscriptions made by Vikings have also been discovered. All verbal graffiti (old or new) can be considered as complete speech acts that are known as communicative acts. Generally, communication also implies the expression of a certain modality. These verbal captions represent a completed text and express the completed story. Among the texts discussed, the most wide-spread are given (first) names (sometimes first and last names), which in this particular case express more than the name of a particular person. It can really be considered as one person's life story. In terms of distribution, dirty jokes come second. Slogans and announcements rank third – e.g. “I won 8552 dinars gambling in Nutseria – it was a fair game” (Written in Pompeii on the 12th of December, 56 AD). Sports

content inscriptions rank fourth almost in all the countries of the world. Texts-inscriptions of a philosophical nature rank fifth (“those who want self-service can drink the sea (Pompeii)). The next come the captions with political content, and texts related to educational process rank seven.

I used the method of statistical analysis and these findings apply to all centuries and various countries. Why do people write on the walls? They write on the walls because they have the opportunity to appeal to the whole world without fear of backlash and retaliation.

Archetypal behavior is a synthesis of the reactions of thousands of people. In the present article I conclude that the inscriptions on the walls of public institutions are an archetypal (collective) response to the fear of death. First of all, it is the engraving of a proper name, which is the most common graffiti (a verbal text) in the majority of cultures. The latter is evidenced by numerous examples from the historical and modern eras. This is the archetypal response of the collective unconscious to various types of fear, the most important of which is the fear of death and the loss of empirical ego.

It should also be noted that after the advent of social networks and their walls, there are almost no inscriptions on the walls of public institutions.

References:

Davis, W. S. (1912-13). *Readings in Ancient History: Illustrative Extracts from the Sources*, 2 Vols.

Vol. II: *Rome and the West*, pp.260-290. Boston: Allyn and Bacon.

Nemsadze, N. (2008). *Grapiṭi – vandalizmi tu tvitdamḳvidrebis sashualeba?* [Graffiti – Cultural Vandalism or the Means of Self-assertion?].

“Linguistic Papers”, XXVIII, 230-243. Tbilisi: The Press of the Academy of Sciences of Georgia, Arn. Chikobava Institute of Linguistics.

Jung, C. (2001). *Psychological Types*. Translation: by Sofia Lorie, Moscow: Azbuka.